

Csepregi János

A blaha lujza téri indiánok...

a blaha lujza téri
indiánok
imájára régtől
senki nem felel
számtalan fohászuk
mit sem számít
már az égnek
megkophatott
a playback- emlékezet

mégis ma reggel
ha utoljára is
a térre minden férfi
harci díszben érkezett
de kimódolt és
kimondhatatlan
kérdéseik hadára
a hangfalakból
csak Vangelis felel

bizony Manitu is
csak sodródik az árral
mindenlátó szemével
naphosszat csikkek
és emlékek közt kutat
s ha majd a 7-esre várva
falafelt majszol este
talán végleg elnyeli
a csillagtalan körúti éjszaka

A papagájok csőrét

a papagájok csőrét
időnként vissza kell vágni
nincs más megoldás
ha rács
ha koptatófa
már kevés
rétegenként kimetszeni
az élő lelket
az élettelen anyagból
határvonalat húzva
a mulandó s a mindenség közé

a papagájok csőrét
időnként vissza kell vágni
biztos kéz szükséges
melyben a penge nem remeg
hisz nagy hozzáértés
precíz mozdulatok híján
egykori kontúrjait madaradnak
– vér nélkül –
vissza nem nyered

így fekszem most én is
steril tenyeredben
kérelhetetlen ujjaid
elnyelik
minden szívverésemet
pengéd lassan
mélyembe hatol
s csak remélni tudom
marad még belőlem
mikor manikűrollódat
fürdőszobai polcodon
megszokott helyére
felteszed